

Thema: Waar is God?

Overweging Lk. 13,1-9 3^e zondag Veertigdagentijd C za. 19 3-2022

Beste mensen,

Jeruzalem, die grote stad, werd en wordt met een grote muur omgeven. In de stad werd door de koningen David en Salomon een schitterende tempel gebouwd. Jaren na de bouw stort in de eeuw niet lang voor de geboorte van Jezus een uitkijktoren in die stadsmuur opeens in elkaar. Een ramp, want 18 personen verliezen hun leven. Lang na de instorting wordt nog over de ramp verhaald: men zoekt, zo gaat dat onder mensen, naar een oorzaak. Er blijken in de stad mensen te zijn die de ramp aan God toeschrijven. God zou zo wraak nemen op de mensen vanwege hun levenswandel. Zij hadden zich moeten bekeren, anders gaan leven, Gods wil moeten uitvoeren. Aldus het evangelie van vanavond.

Dat lijkt niet zoveel te verschillen van de reactie van mijn grootvader op de ramp met de Titanic in 1912. Hij zou, zo gaat het familieverhaal, meer dan eens gezegd hebben dat de ondergang van het schip te wijten was aan de boosheid van God, die niet kon aanvaarden dat hoogmoedige mensen dachten dat ze een groot onzinkbaar schip konden bouwen. 'Boontje komt om zijn loontje' dus.

Hoe staan wij daarin?

Net als ik, naar ik vermoed, volgt u de verwickelingen in de Oekraïne. Er is eigenlijk geen ontkomen aan: dag en nacht zien we beelden van de oorlog die daar nu op 1500 km. van ons bed woedt. De hele dag en nacht kunnen we ooggetuigen zijn van wat daar gebeurt. De herhaling van een beperkt aantal videofilmpljes elke dag stompt enerzijds wat af, maar werkt toch ook langzaam in onze geest door: Net als de ramp met de toren van Siloam in Jezus' tijd en de ondergang van de Titanic in de tijd van onze grootouders is de tragedie die Vladimir Vladimirovitsj veroorzaakt iedereen bekend. Ons wordt om een reactie gevraagd. Niets doen en lijdzaam afwachten is ook een reactie.

Zeker er zijn al veel mensen die helpen, geld storten, mensen uit die gebieden in huis willen opnemen, of zoals een oud gepensioneerd collega van school een week deed, met een oud Volkswagenbusje gevuld met hulpmiddelen naar Oost-Polen rijden en met hetzelfde busje en 8 mensen uit de Oekraïne ook weer terugkeren. Niet iedereen kan dat, want niet iedereen heeft tijd en mogelijkheden om op die wijze actief te kunnen zijn. Maar een creatieve geest die wil helpen zal altijd wel een weg vinden, al is het dan door een bedrag te storten voor een hulpactie voor Oekraïne. Er wordt wel eens verteld dat na Auschwitz niet meer met goed fatsoen over Gods aanwezigheid gesproken kan worden, omdat hij daar afwezig was voor de velen die leden en omkwamen in die hel. Maar het was niet zo, zei een rabbi, dat door Gods afwezigheid de holocaust kon gebeuren, maar door de afwezigheid van mensen. Laten we er aan meewerken dat juist door onze hulp de God van Abraham, Isaak en Jakob voor de lijdende mensen in de Oekraïne een realiteit wordt. dat Hij door en in ons handelen zijn gelaat moge tonen.